

Javaslatok a kortárs design gyűjtemény felállításához az IMM-ban

Készítette:

CSEH BORBÁLA
A FISE kurátora

2011. március 5.

I. Áttekintés

1. Terminológia

Az *iparművészet* szó a magyar nyelvben felöleli mindazt a tevékenységet és alkotást, amely nem autonóm művészeti indítatásból jött létre, hanem célja, előállítása, funkciója vagy anyagai által közvetlenül kapcsolódik az ipari termeléshez. Ez a szó mára keretfogalomként értelmezhető csak, hiszen a technikai és technológiai fejlődés valamint a gyártással kapcsolatos társadalmi vonatkozások gyökeresen megváltoztak. Az e körbe tartozó tevékenység egésze paradigmaváltáson esett át: a gyártás kapcsán választ kell adni a fenntartható fejlődés, a környezetvédelem, a különböző kultúrák vonzásában élő emberi társadalom igénye és a globális gazdaság gyakran egymásnak ellentmondó kihívásaira.

Az iparművészet története részint az emberiséggel egyidős alkotásokra vezethető vissza, részint viszont az egyre újabb technikai és technológiai fejlődés szerves része. Egyre erősödő összetevője az iparművészetnek az elméleti-teoretikus diszciplína, amely saját világának belső elemzése mellett a világ humán szférájának elemzéséhez ad új, empirikus-gyakorlati kontextuson alapuló szempontokat.

Az iparművészet hagyományos ágait a *craft/kézművesség* szóval foglaljuk össze. Ide értjük mindazokat az alkotásokat, amelyek egyedi vagy kisszériás művek és előállításuk során az alkotó saját keze munkája a meghatározó.

A *design* szóval az ipari termeléshez kötődő alkotói folyamatot és produktumot jelöljük, amelynek során a tervezői tevékenységnek van kitüntetett szerepe.

Az iparművészet e két nagy ágának számtalan közös területe van, nemcsak a végeredményt illetően, hanem az alkotói folyamat során is összefonódnak.

Az iparművészetet az anyaghasználat alapján is szokás csoportosítani. A klasszikus materiális megjelenítés mellett egyre nagyobb szerepet kapnak az IT kínálta lehetőségek és a virtuális megjelenítés. Ez egy teljesen új szellemi és tárgyi világot képvisel.

A kortárs gyűjtemény számára az iparművészet átalakulásának bemutatása és az új iparművészeti ágak, anyagok, problémák bemutatása valamint az iparművészetnek a világ fejlődésében betöltött szerepének vizsgálata döntő fontosságú.

A nemzetközi kapcsolódások miatt célszerű a „*design*” szót használni a kortárs gyűjteményre, az „*iparművészet*” szót pedig megtartani az elméleti és historikus szempontú elemzés céljára.

2. A „kortárs” fogalma a gyűjtemény szempontjából

Magyarországon a modern ipari termelés és vele együtt az iparművészet design iránya a dualizmus korától indult meg. Fejlődése nem volt töretlen, az utóbbi 30 évben kifejezetten stagnált. Az ipar nagy fellendülései és nagy megtorpanásai az alkotókra és az alkotásokra csak részben hatottak vissza. A konjunktúrák idején természetesen több nagyszerű tervező tudott dolgozni és több csodálatos alkotás jöhetett létre, ám a visszaesések sem gátolták meg a

szakmát abban, hogy megmaradjon, alkotson, részt vegyen az újdonságok létrehozásában. A design tevékenységi területe csak részben kötődik a helyi adottságokhoz – alapvetően univerzális problémákkal foglalkozik nemzetközi keretek között.

A kortárs designnak is megvan a maga historikuma, csak itt sokkal rövidebb idő alatt történnek meg a változások. Teljesen új, eddig ismeretlen anyagok, technológiák jönnek létre, új igények merülnek fel és a létrehozott termékek eddig nem tapasztalt hatásokat váltanak ki.

Az ötvenes években világszerte lezajlott és Magyarországot is érintő termelési forradalom alkotásairól az idő mondott véleményt: ma jól látszik, mi az, ami múzeumi gyűjtésre érdemes. A frissen keletkezett alkotások esetében az a szempont a döntő, mennyire vált élő, megkerülhetetlen és szerves részévé az adott alkotás, termék vagy eljárás mind az ipari termelésnek, mind pedig a társadalmi felhasználásnak. Például a Jánosi Marcell által tervezett floppy lemez (1973, BRG) létrejöttének pillanatában forradalmasította a számítógépes adattárolást, noha akkor Magyarországon a számítógép még alig volt ismert, használata legfeljebb a kutatók számára volt hozzáférhető. Ez a design bravúr ma már történetisége okán is elismert, de keletkezése pillanatában is tudható volt, hogy forradalmi újdonság jött létre.

A kortárs design gyűjtemény régi adósság. A néhány évtizeddel ezelőtt keletkezett alkotások historikus szempontok alapján gyűjthetőek, a valódi kortárs anyag értékeléséhez és gyűjtéséhez viszont széles nemzetközi kapcsolatrendszer és a design elméleti és gyakorlati vonatkozásainak mélyreható ismerete szükséges. Ugyanez vonatkozik a craft tárgyakra is: egyre gyakrabban jönnek létre hagyományos kézműves technikával új anyagokat, új technológiákat felhasználó tárgyak, amelyek újdonsága gyűjtésre érdemes értéket is képviselhet.

A kortárs design gyűjtemény a magyar ipar jelenlegi dekonjunktúrájában sem marad friss alkotások nélkül. Magyarországon színvonalas designerképzés zajlik és az itt végzett alkotók a világ minden táján megtalálhatóak – alkotnak, öregbítve ezzel a magyar iparművészet jó hírét.

A „kortárs” fogalom tehát közelebbről az ötvenes évektől kezdve a napjainkban folyamatosan keletkező műveket jelenti. Historikus kapcsolatként felmerülhet a dualizmus koráig való visszatekintés, mint példa.

3. A Kortárs Design Gyűjtemény létrehozásának szükségessége

A kortárs ipartörténettel való foglalkozás Magyarországon elhanyagolt terület, design szempontú gyűjtés pedig csak szórványosan, egyéni indíttatásra létezik, egyes szakterületekhez köthetően. Elsősorban dokumentumok léteznek gyűjteményekben, tárgyak szétszórva találhatóak. A tárgyak romlanak, elvesznek, a tervek tönkremennek, megsemmisülnek, az alkotók pedig lassan eltávoznak közülünk. Az utolsó utáni pillanatban vagyunk ahhoz, hogy az ötvenes-nyolcvanas évek megőrzésre érdemes design alkotásait még egyáltalán fel lehessen kutatni.

A design fogalma viszonylag új. A nemzetközi design múzeumok tevékenysége napról napra hozzáad valamit – elméleti és gyakorlati szempontokat – a design fogalomhoz. Magyarországon a design fogalma a szűk szakmán és az oktatáson kívül gyakorlatilag csak piaci és marketingfogalomként létezik. Egy kortárs design gyűjtemény sokat tehetne annak érdekében, hogy hazánkat összekösse a nemzetközi design élettel és pozitívan hasson a

szakmára is. Szinte kínos helyzet, hogy Magyarország egyre jobban kimarad a nemzetközi design vérkeringéséből azáltal, hogy nincs nemzeti kortárs design gyűjteménye – azaz nincs nemzeti gyűjteménye annak a területnek, amely a világ fejlett országaiban az ipari termelés kulcsfogalma és elméleti vonatkozásait tekintve a fejlődés kutatásának önálló ága.

A Magyarországon végzett designerek alkotásai a hazai kultúrában csak a kiállítások által léteznek, műveik haszna más országok gazdaságát gyarapítják. Ez azért is szomorú, mert ha már itthon nem tudnak dolgozni ipar híján, legalább az eredményeiket közismertté kéne tenni. Erre egy nemzeti kortárs design gyűjtemény a legalkalmasabb – ez adhat tekintélyt a designnak és segíthet abban, hogy a magyar közgondolkodásban elfoglalja végre azt a helyet, amit a világon mindenütt betölt.

Egy kortárs magyar design gyűjtemény nem múzeum-szakmai belügy. A design fogalomkörébe tartozó szemlélet, nyelvezet, alkotások, folyamatok és hatások tematizálják ma leginkább a gondolkodást. Nagyon nehéz volna olyan fontos problémát mondani, amelynek ne volnának primér design vonatkozásai – legelsősorban a megoldás lehetősége szempontjából. Az ipari és a technológiai fejlődés rohamos, ezek hatása azonban nem marad meg a tudományon belül. Minden újdonság azonnal piaci terméké válik és használatba kerül. Ezek társadalmi és környezeti hatásainak elemzése kizárólag a design eszköztárának segítségével valósítható meg.

Ma kevés ennél aktuálisabb dolog létezik. Egy kortárs design gyűjtemény tehát a tárgyak megőrzése és bemutatása mellett kapcsolódást teremt az élő folyamatokhoz, segíti az eligazodást és hozzákapcsolja a magyar szellemi életet a világ szinkron történéseihez.

A múzeumi tárggyá avatás ugyanakkor lényegileg diakron tartalmúvá teszi a gyűjteményt, ami az érték melletti állásfoglalásnak tekinthető. Magyarországon mind a szakmának mind pedig a közönségnek szüksége van arra, hogy a kortárs design értéktartalmáról egy nemzeti szakintézmény segítségével kapjon képet.

Nem lehet túlhangsúlyozni egy kortárs design gyűjtemény fontosságát. A kérdés nem az, miért legyen, hanem az, hogyan lehetne behozni azt a késlekedést, amit ennek a gyűjteménynek a hiánya eddig okozott.

4. Hol lelhetőek fel anyagok?

Ipartörténeti anyagok gyűjtése folyamatosan zajlik, noha eléggé mostoha körülmények és feltételek között. Több múzeumban vannak a gyűjtemény számára érdekes anyagok. Design szempontú nemzeti gyűjtés nincs, szakmai szervezetek, magánemberek tulajdonában viszont vannak anyagok, tárgyak, tárgye gyűjtések és dokumentumok. A gyűjtés szempontjából szóba jöhető anyag java része az eredeti alkotóknál van részben mint tulajdon részben mint hagyatéék.

Az iratanyag feltalálása is kutatómunkát igényel. A szabadalommal, ipari mintaoltalommal védett anyagok dokumentációja a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalában (régebben: Szabadalmi Hivatal) megtalálható. A Magyar Formatervezési Tanács dokumentációja talán az egyik legfontosabb forrás lehet a gyűjtés számára. A levéltárak vállalatokra vonatkozó iratanyagában fellelhetőek korabeli írásos és fotódokumentációk – feltéve, ha megvannak ezek az iratok. A sajtóban – főleg a nemzetköziben – jó anyag található a design alkotásokról. A kiállítások katalógusaiban elsősorban a craftos anyagot lehet megtalálni. A nemzetközi szakirodalomban a magyar alkotók nagy számban találhatóak meg terveik színvonala és

működésük fontossága okán. A művészeti felsőoktatási intézmények szakmai gyűjteményei szintén kiindulópont lehet a jövő gyűjtemény számára. Erney Gyula professzor elméleti munkássága alapvető iránymutatásul szolgálhat. A szakmai szervezeteknél létező anyagok (FISE, Képző-és Iparművészek Szövetsége, Magyar Alkotóművészek országos Egyesülete, Üvegművészek Szövetsége, Ötvösművészek Szövetsége stb) további jó forrás.

Ezek műfajukat tekintve elsősorban fotódokumentáció, műleírás, kritika, a keletkezéstörténet szempontjából érdekes háttéranyag, nemzetközi kapcsolódásokról szóló ismertetés és szakmai reflexió. A konkrét tárgyak beszerzése ennél sokkal nehezebb lesz. Különösen fontos gyűjtési feladat a művészi portfóliók beszerzése – elsősorban azért, mert ezekből lehet igazán képet kapni egy alkotó szellemi fejlődéséről, érdeklődése alakulásáról.

A gyűjtés szempontjából döntő fontosságúak az informális kapcsolatok, nem lévén más módja ugyanis annak, hogy kortárs anyaghoz hozzá lehessen jutni. Ez még az intézményekben őrzött anyagokhoz való hozzáférésre is vonatkozik: sokszor ők maguk sem tudják, mi van a birtokukban, ugyanis ezek az anyagok még gyakran leltározva sincsenek, nemhogy feldolgozva.

A gyűjtés nehéz feladat, de jó eredmények várhatóak. Mivel egy ilyen gyűjtemény létrehozását már nagyon régóta várja a szakma, a tárgyak és dokumentációk felkutatása közüggye tehető és megfelelő útmutatással jól irányítható.

5. A bemutatáshoz és az archívumhoz szükséges feltételek

A tárgyak bemutatásához és raktározásához általában nem szükségesek különleges feltételek (klimatizálás, páratartalom-szabályozás stb). Nem érzékenyebbek a fényre sem, mint egy bármely átlagos tárgy. Szükséges viszont mind a bemutatáshoz mind pedig az archívumhoz több számítógép, speciális szoftverek, projektor, kivetítőernyő továbbá az adatfeldolgozáshoz scanner és modern grafikai szerkesztőprogram.

A tárgyak önmagukban gyakran nem értelmezhetőek, jelentőségük megértéséhez magyarázóanyag kell, ami nagy kiállításrendezői kihívás. A tárgyak minémiségének az esztétikai jellemzők természetesen a részei, ez néha nem igényel különösebb magyarázatot (pl. egy bútor esetében), de a kortárs design nem feltétlenül úgy gyönyörködtet, mint egy historikus tárgy. Nagyon jó megvilágítás és IT eszközök kellene ahhoz, hogy a tárgyak jelentősége mindenki számára befogadható legyen. A kiállítási tér a kiállított anyag értékét nem befolyásolja, de a befogadást segítheti és a kortárs design fontosságát hitelesítheti – ezért célszerű lenne egy modern, fantáziadús, erre a célra tervezett enteriőrben elhelyezni a kiállítást. Az apró tárgyakhoz zárható vitrinek vagy tárlók szükségesek, amelyeknek a kitalálása komoly tervezési feladat. A nemzetközi kortárs gyűjtemények architektúrája és berendezése önmagában is érdeklődést ébreszt valamint tiszteletet parancsol – teljes harmóniában van azzal a szellemi tartalommal, amelyet kiállít.

6. Donáció

A design tárgyak jelentős részben nem képviselnek nagyobb anyagi értéket, lévén szellemi tartalmuk okán fontosak. A craft tárgyakra ez nem feltétlenül igaz. A donáció a kortárs gyűjtemény esetében tehát nem nagy anyagi vállalatot jelent, hanem sokkal inkább

elkötelezettséget. Egyrészt a gyűjtemény részéről nagy tudatosságot, másrészt az alkotók és a felhasználók részéről azt a kötelességtudatot, hogy a tárgyakat a gyűjtemény részére felajánlják. Ennek a megszervezése és folyamatos működtetése a kortárs design gyűjtemény működésének lényege.

7. Kapcsolat a historikus gyűjteménnyel

A magyar művészképzés egyik alapja a múzeum historikus anyaga: ezen tanulva jutnak el a tervezők a saját formaviláguk kialakításához. A hagyományos technikákat is a historikus példákon át tanulják meg, ami nagyon sokszor termékenyítőleg hat a legújabb tervezési folyamatra is. A nemzeti kultúrkincs szerves továbbélését segíti a régi gyűjteménnyel való élő kapcsolat, az új designer generációnak is ez az anyanyelve, amelyből kibonthatja saját kifejezőképességét. Nem csupán elméleti hanem nagyon is gyakorlati kapcsolódások mutathatóak ki a historikus és a reménybeli kortárs gyűjtemény között – így tehát a kortárs gyűjtemény gazdagíthatja a régi anyagot is, új összefüggéseket tárhat fel és a múlt tárgyi örökségét szorosabban fűzheti a jelenhez.

8. Nemzetközi kapcsolatok

A design nemzetközi kapcsolatrendszerébe a kortárs gyűjteményen keresztül lehet a legjobban bekapcsolódni. Ez nemcsak a múzeumi kapcsolatokat jelenti, hanem az oktatással, a szakmai szervezetekkel és az ipari kutatóműhelyekkel valamint a neves alkotókkal való együttműködést is. Ha van egy nemzeti kortárs design gyűjtemény, annak már a pusztja léte is kapcsolódási lehetőséget jelent a világ design centrumaihoz, enélkül ez a kapcsolatrendszer és kommunikáció nem kelhet életre. Már a gyűjtemény létrehozására irányuló szándék is megmozdítja a nemzetközi design világot, ami a gyűjtemény tervezésének szempontjaihoz adhat hasznos útmutatást. Ebből a kapcsolatrendszerből kimaradni olyan, mintha elutasítanánk az internet-használatot és önként bezárnánk magunkat egy szűkebb világba.

9. Gyakorlati és szervezési ajánlások

A kortárs design gyűjtemény nemzeti intézmény, ezért a létrehozása is nemzeti ügy. Már a tervezés első fázisában meg kell szólítani a design ügye iránt elkötelezett tervezőket, szervezeteket és intézményeket, hasznosítani kell azt a felhalmozott tudást és energiát, amivel rendelkeznek. A design folyamatosan jelen van a magyar kultúrában – legalább ott, ha már az iparban kevés szerephez juthat -, így azok számára, akik a designnal foglalkoznak, a nemzeti kortárs design gyűjtemény létrehozása mindennél fontosabb. Az Iparművészeti Múzeum számára ez egyszerre adhat társadalmi és szakmai támogatást valamint nagyon sok gyakorlati segítséget a gyűjtemény létrehozásához.

A gyűjtemény lokális elhelyezése és a működés beindítása egyenlőre távlati cél – remélhetőleg mihamarább megvalósul. Addig is **haladéktalanul meg kell kezdeni a szervezést, az előkészítést és a tervezést, különösen a kapcsolatrendszer kiépítését és a gyűjtés előkészítését.** Legelső lépésként bizonyosan kell egy raktár, hogy az előkészítés során

felbukkanó kallódó anyagokat azonnal el lehessen helyezni, mert ez mindentől függetlenül az utolsó órák értékmentő akciója lesz sok esetben.

Az IMM szakmai bázisán és tekintélyével a kortárs design gyűjtemény szervezése szinte azonnal elindítható lenne és ha megfelelő elhelyezést kap az anyag, folyamatosan bemutatható lenne. A legfontosabb azonban, hogy mondassék ki a gyűjtemény létrehozására irányuló szándék és kezdődjék meg a gyűjtemény szervezése.

II. Az épület

III. Személyi feltételek

1. A gyűjtemény elhelyezése és a működtetéshez szükséges tárgyi feltételek

A kortárs design gyűjteménynek mindenképpen az Iparművészeti Múzeumon belül kellene helyet kapnia, annak egy szervezeti egységként képzelhető csak el, hogy a szakmai működése biztosított legyen. Továbbá a kortárs gyűjtemény a historikus gyűjtemény szerves részeként töltheti be nemzeti értékmentő és reprezentációs funkcióját.

Elhelyezésére a legalkalmasabb az IMM területén emelt új épület volna.

Az építészeti jellemzőknek feltétlenül igazodniuk kell a bemutatott anyaghoz – tehát korszerű, fantáziadús építészeti és belsőépítészeti megoldások szükségesek, és ez vonatkozik a kiállítás berendezéseire is (tárlók, posztamensek, függesztési lehetőségek, prezentációs technikák stb.). Az épület és a berendezések formavilágának hitelesen kell tükröznie a designban axiómának számító szemléletet, azaz, hogy a tartalom, a forma, a funkció és az anyag egymással és a környezettel harmóniában legyen, mentesen bármi fölöslegestől a gondolat tisztaságát tegyék érzékelhetővé a látogatók számára.

Ne csak az épület belső tere, hanem a külső és belső homlokzata is legyen alkalmas a prezentációra pl. vetítések, térinsatallációk. Ezekhez megfelelő és állandó technika szükséges (gépészet, áramellátás, áramvétel, vetítési hely, hangszórók stb.). Tisztázni kell, hogyan illeszthető egy ilyen funkciójú épület a historikus épületegyüttesbe illetve milyen hatással lehet a környező házakra és közterületre.

Az építészeti megoldásoknak hangsúlyosan kell törekedniük arra, hogy a műemléki környezetbe illeszkedő modern épületszárny a magyar szecesszió remekművének építészeti hatásához jól alkalmazkodjon – úgy illeszkedjék a műemléképülethez, hogy ne konkurens legyen, hanem tudatosan viszonyuljon hozzá és megoldásaiban olyan erővel jelenítse meg a korszerű építészet értékeit, mint amilyen erőteljes a műemléképület hatása. Környezettudatos megoldásokat alkalmazzon és akadálymentesen legyen megközelíthető.

Minden tekintetben feleljen meg a múzeumi használat kívánalmainak.

2. Az épület

A kiállítási alapterület legalább 1.000m² nagyságban kívánatos.

A kiszolgáló tér alapterülete legalább 300m² nagyságú legyen, vagy nagyobb, ha lehetséges. Ide tartozik a raktár, az archívum, a dokumentáció, a kutatóhely és a munkahely, a vizesblokkok, a műtárgyszállításra alkalmas üzemi útvonal és a teherlift.

A kiállítási térnek alkalmasnak kell lennie egyszerre legalább két kiállítás felállítására. A kiállítási térben helyet kell biztosítani a IT eszközökkel való szemléltetésnek éppúgy, mit az ezen eszközök segítségével létrejött munkák bemutatásának. Az épület belső terének alkalmasnak kell lennie a hagyományos elhelyezés (tárló, posztamens, fektetés, függesztés) mellett újszerű prezentációs technikákra is. Különösen fontos ez a virtuális technikák hatásos bemutatása érdekében.

A kiállításokhoz kapcsolódó nagyobb rendezvények és a vendéglátás a múzeum központi épületében kaphatnának helyet.

A megvilágítás tervezése komplex feladat: egyrészt szükséges a természetes fény, másrészt a kiállítási igényekhez jól alkalmazkodó mesterséges világítás. A tetővilágítás lehetne a legoptimálisabb. Az oldalfali természetes világítás a kiállítási tér szűkítésével jár – ezért biztosítani kell az oldalfalak kiállítási célra történő felhasználhatóságát. A túlzott felmelegedés ellen védekezni kell.

A hőmérséklet és páratartalom iránti igény nem speciális, viszont ezeknek állandónak kell lenniük. A raktárban és az archívumban szükség lehet speciális tárolásra, de ez csak az anyagok kis részét érintheti, így erre megfelelnek mobil eszközök, pl. hűtőszekrény stb. Az IT technikák alkalmazása szintén nagyon alapos tervezést igényel.

A kiállítási tér és a látogatói közlekedő tér legyen jól behangosítható.

A látogatói megközelítés az IMM állandó kiállítási útvonalához kötve történhet. Az üzemi megközelítésnek a látogatói megközelítéstől el kell különülnie. A kiállítási tárgyak biztonságos szállításához, beemeléséhez és a beszereléshez szükséges funkciókat egyszerűen és praktikusán, rövid útvonalon kell ellátnia. Szükséges teherautó-parkolási és rakodási lehetőség.

A kiállítási tájékoztatók, reklámanyagok elhelyezése a belsőépítészeti terv része kell legyen.

A tárolási funkció céljára szolgáló terekben egyszerre kell biztosítani a tárgy, a papír, a fotó és a számítógépes adathordozó eszközök tárolását valamint az adatok feldolgozását biztosító munkahely kialakítását.

A munka- és kutatóhely kialakításánál a számítógépes munkavégzés feltételeit kell biztosítani.

A tárgyak kiállítási előkészítéséhez, a papíralapú dokumentáció használatához kell legalább két nagyméretű, körbejárható asztal.

A különböző munkahelyeknek egymással jól tervezett téri kapcsolatban kell lenniük, amely egyszerre biztosítja az átjárhatóságot és az elkülönülést.

A kiszolgáló helyiségekben komplex biztonsági szempontokra is figyelemmel kell lenni (tűzvédelem, vagyonvédelem, munkavédelem stb.).

Minden eddigi kortárs design gyűjtemény számára létesült épület egyben építészeti és belsőépítészeti attrakció is szerte a világon. Az épületek önálló művészeti alkotásként erősítik funkciójukat: a városkép díszé és szimbólum-értékű látványosság minden design múzeum. Ezen épületek között kell a magyar kortárs design gyűjteménynek méltón megállnia a helyét.

3. Személyi feltételek

A kortárs design gyűjtemény felállításához kevesebb, a működtetéséhez több személyzet kell.

A felállítás szervezési és előkészítési munkáihoz

1 fő teljes állású kurátor

1 fő asszisztens

szükséges, akik célszerűen az IMM személyi állományába tartoznak.

A munkavégzéshez elengedhetetlen a terület ismerete, a szakmai tapasztalat és a nagyon jó személyes kapcsolatrendszer. Az angol és a német nyelvtudás valamint a számítógépes ismeretek nélkülözhetetlenek. Szükséges még a gépjármű vezetői engedély, mivel a tárgyak és anyagok gyűjtése csak gépkocsival megoldható. Klasszikus értelemben vett művészettörténeti ismeretekre is szükség van, de jobban kell az iparismeret és a szakmai beágyazottság. Jó kommunikációs készségek és problémamegoldó-képesség szükséges.

A működtetéshez kell technikai személyzet, őrzés, kiállítás-rendező, grafikus, szervezők, múzeumpedagógusok. Ezt az IMM munkatársi gárdájának bevonásával lehet kialakítani.

A szervezési munka egyszerre célozza meg az anyaggyűjtést, a feldolgozás szempontjainak a kidolgozását, a gyűjtemény folyamatos működtetésének koncepcionális és gyakorlati megtervezését valamint a nemzetközi kapcsolatok kiépítését. A kortárs design gyűjtemény a magyar kortárs design legfontosabb központja lesz, nemzeti gyűjtemény, amelynek működése a designnal foglalkozó sokféle szervezet, intézmény és alkotó valamint az ipari központok design stúdióit teszi érdekeltté abban, hogy a magyar nemzeti kultúra ezen területén közösen dolgozzanak.